

Преглед.

МУЗИКАЛНА ВЕЧЕР НА ПИЯНИСТКАТА МАРИЯ ЖУПУНОВА

Големия писател-философ Лев Николаевич Толстой поддържа, че музиката е изкуство, което буди най-неопределени мисли, чувства и желания. Голямата правдивост на тая мисъл е безспорна. Разбира се, че трябва да се изключат само авторите на музикалните пиеси. Само за автора на „Wagner“? — В. Schumann, например, е ясен въпроса, който си е поставил. И колкото пъти сам Schumann е изпълнявал своя „Wagner“ вероятно всякога ответа на неговата душа е бил един и същ. Ала туй ли е с други изпълнители на „Wagner“? Какви мисли, чувства, блянове извиква това творение у другите слушатели?

... Зимна нощ. В затоплен салон, озарен само от клеящите вжглени на бяла емайлирана печка, през розова слюда, пианото се вжлнува, пръстите на две ръце, като видение бягат по клавишите. И пианото нещо разправя, нашепва, извива в вжлшебни акорди, ридае, смее се... В меки фотйоли седат с оборени глави, вслушани в дивната хармония на „Wagner“? На една страна млада влюбена двойка, на друга — сжпрузи, които отдавна са празнували сребърна свадба, до тях рошоглав младеж в гимназиална куртка, по нататък жена в полутраур, зад нея елегантен мъж минал Христовата възраст и още няколко глави, които са оборени и не си личи в здрача какви са.

Всеки е вслушан в възгласа на клавишите. Ала да ли всички еднакво дочуват тоя възглас?

Попитайте влюбената двойка. Те може би нема да заговорят охотно, ала вгледайте се в очите им: погледа им ще издаде, че до като са слушали „Wagner“ те са чули отговор за вечна вяност; че сами са се питали: защо ноща е гжй таинствено мйла? защо музиката е божествено вжлшебна? защо всеки звук е целузка? защо свега е тжй хубав, хубав, хубав! И „Wagner“ е отговорил на всички питання както пролетта говори на земята, кога повее лекокрил беломорец.

Попитайте рошоглавия гимназист — той ще ви изгледа с разпален поглед. Защото е чул въпроса на онеправданите на подтиснатите; защото „Wagner“ е извикало мъчителните въпроси, които живота изниса пред младежа, който влизайки в